

grundelse af det Tal, jeg er kommen til: 50 Mill. Jeg skal sige til, at jeg tror heller ikke, det vilde være uden Betydning for vort Land, om der forelaa en Beslutning fra dette Ting om, at vi ville have hele Fæstningsterrainet raseret, ville have det folgt. Selv om man nemlig vil sige, at København som Fæstning ikke eksisterer efter Loven af 1867, kunde det dog være et Spørgsmaal, om København i Krigstilfælde vilde blive anset for en aaben By, selv om man udtædte en Erklæring derom. Det er ikke aldeles tilstrækkeligt at erklære om en By, omkring hvilken der ligger Fæstningsværker, at nu anser man den for aaben. Til en saadan Erklæring maa der svares en vis faktisk Tilstand, og jeg frygter noget for, at selv om man i Krigstilfælde, hvor der er Fare for Hovedstaden, vilde finde, at det var praktisk nu at erklære København for en aaben By, trods alt hvad der ligger om den, vilde muligvis en fjendtlig Magt ikke anerkende en saadan Erklæring, naar den faktiske Tilstand om Hovedstaden stærkt tydede paa, at man der har indrettet sig som Fæstning. Naar man vedtager dette Forslag, vil man i et saadant Tilfælde, som jeg her hentyder til, dog kunne sige, at Lovgivningsmagten, Bevillingsmagten har erklæret, at fra dens Standpunkt eksisterer der ikke nogen Fæstning; der eksisterer kun en Række Byggegrunde, som have ligget under militær Behandling, men som Folketinget nu har besluttet skulle behandles paa almindelig økonomisk Maade: realiseres som andre Byggegrunde. Jeg tror ikke, det over for en mulig Krigsfare, hvor der bliver Spørgsmaal om Københavns Stæbne, vil være uden Betydning, at der foreligger en Beslutning fra Folketingets Side om, at man anser København for en aaben By, hvilket man tilendegiver derved, at man disponerer over samtlige Grunde, som Militæretaten har raadet over fra gammel og ny Tid til forskellige fortifikatoriske Arbejder. — Jeg har hermed kun kortelig anthdet de Motiver, jeg har haft til at stille mit Forslag. Jeg tror, at ærede Medlemmer ville erkende, at hvis de paa Forhaand have troet, at det var noget i den Retning, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgfres (Scharling) mente, har det været en Fejltagelse; saa har man ganske mistænt mit Hensigt.

Jeg vil dog sige et til. Man har udtalt for mig en Betænkelse. Fra det Standpunkt, hvor man mener, det er politisk klogt at tømme Statskassen, har man sagt: Det er dog betænkligt nu at fylde saa meget i Statskassen paa en Gang; hvis det lykkes at saa 50 Mill. i Statskassen, har det lange

Veje med at saa den tømt, saaledes som ærede Medlemmer have spekuleret paa i nogle Aar. Jeg vil dertil sige, at der er noget i den Betænkelse. Jeg erkender, at naar man bygger sin Politik i en væsentlig Grad paa det Princip at tømme Statskassen, saa er det betænkligt at fylde saa meget i den paa en Gang. Men vi have jo dog ikke hele Summen endnu, saa jeg vil sige, at den Betænkelse, som ærede Medlemmer altsaa kunne have fra dette Synspunkt, f. Eks. det ærede Medlem fra Vangeland (Brandes), som ekscellerer i at tømme Statskassen — jeg vil sige, at inden han bliver alt for urolig ved den Oversvømmelse, som her finder Sted, kan han se Tiden an og se, hvor hurtigt det gaar. Der er nævnt, om det overhovedet kunde lade sig gøre i et enkelt Finansaar. Det er vanskeligt at sige. Det er vanskeligt at afgøre, hvor hurtige og forretningsdygtige den højtærede Finansminister og den højtærede Krigsminister ere; men jeg vil sige, at hvis Regeringen gør et alvorligt Skridt til at saa en Realisationsplan lagt og saa begyndt paa dens Sværkættelse i det kommende Finansaar, antager jeg, at Folketinget vil finde, at det er en saadan Smødekommen mod Folketingets Anstuelser, at Folketinget vil se igennem Fingre med, om det skulde tage maaste endnu et Aar, inden det hele var vel beholden i Statskassen. — Jeg skal altsaa hermed, bortset fra de sidste Betænkelse, som jeg ikke tillægger nogen overdreven stor Vægt, og under Henvisning til de almindelige Betragtninger, jeg har anstillet om dette Fæstningsterrain, tillade mig at anbefale det høje Ting at stemme for Underændringsforslaget under Nr. 12, at vi altsaa beregne os alle disse Grunde, som hidtil have været under fortifikatorisk Behandling, til Indtægt med et Beløb af 50 Mill. Kr.

Ordføreren (Lutein): Det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgfres (Hørup) og jeg pleje jo altid at staa Side om Side i alle Spørgsmaal, som angaa Københavns Befæstning, og jeg kan heller ikke sige andet end, at i det foreliggende Tilfælde deler jeg fuldstændig det ærede Medlems Ønske om, at vi vare vel af med den. Naar jeg ikke har tiltraadt det Forslag, som det ærede Medlem sammen med to andre ærede Medlemmer af Udvalget har stillet, skylder jeg derfor en Forklaring, hvorfor jeg ikke har gjort det. Jeg anser det vel for en Selvfølge, at hvis der indkommer noget ved Realisation af de Arealer, som tilhøre Statskassen, maa disse Penges gaa ind i Finanskassen og maa staa til